

"Chantage"

"La Publicitat" de diumenge passat, va sortir amb una d'aquelles informacions sensacionals, que omplia de joia tota la casa del carrer de Cortès, només de pensar amb l'escàndol que provocarien. "Una maniobra de la finança internacional, contra la peseta!"

Amb una informació d'aquesta categoria; amb uns actors de l'envergadura de Marthe Hanau i Lazare Bloch, podrien, durant vint-i-quatre hores, fins al dil·lus de la nit, fer creure a aquella classe de gent, disposada a creure-ho tot, que els homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya són uns lladres. Evidentment, el senyor Brunet s'afanya a no acusar a Francesc Macià. El senyor Brunet, en el diari d'Acció Catalana, no pot acusar al senyor Macià com en aquell 12 d'abril, perquè ara és el President de la Generalitat de Catalunya.

Una maniobra contra la República, i sobretot contra Catalunya i contra l'Estatut.

Acció Catalana, desfeta en aquell memorable 12 d'abril, ha fet com les sargentes trassades que encara belluguen, com si volguessin tornar a juntar-se. Mal, però, cap sargenta ha pogut arribar-hi. Manuel Brunet vol salvar en el seu reportatge l'honor d'en Francesc Macià. Manuel Brunet, ell, el que va llençar-li la primera pedra! De cap manera, nosaltres podem acceptar aquesta mena de perdona-vides de "La Publicitat".

El President de la Generalitat, ha ratificat la seva confiança a Lluís Companys. Ara, esperem que el senyor Brunet atqui, amb la seva malevolència acostumada, al nostre il·lustre cabdill. Esperem que Acció Catalana acollirà aquest atac en la primera plana del seu diari, i Catalunya els hi farà saber la resposta d'una manera enèrgica i immediata.

¿Què es proposava "La Publicitat", preparant aquell "sensacional" reportatge de diumenge?

Dic preparant, perquè es veu que va costar-li molt al senyor Brunet de trobar totes les dades. Va fer-lo aparèixer un diumenge perquè la gent se sent més burgesa, més missaire, més baixa de sostre? ¿Perquè la calúmnia fés millor el seu camí, pel fet de no tenir diaris el dil·lus?

¿Potser el senyor Brunet no tenia encara el text de la nota del senyor Lazare Bloch? En un altre lloc ja li demanem si pot dir-nos què li va donar. De totes maneres, en unes notes publicades a "Ahorra", acabada d'arribar de Madrid, ja comencem a suposar-ho.

I ara, d'aquell reportatge "sensacional", d'aquell "exit periodístic", què en queda?

Tot Catalunya, menys els d'Acció Catalana, que les eleccions ja es culden de contar, sap que si Lazare Bloch va venir a Barcelona pensant-se agafar peix, només el senyor Brunet s'ha deixat enredar. Tant, que tots els enemics de l'Estatut de Catalunya, agafaran el reportatge "sensacional" com una prova acusadora i no agafaran cap article que, directa o indirectament, defensi als homes de l'Esquerra i que posi en el seu veritable límit, aquest afer que "La Publicitat" anomena "col·lisió, Bloch-Giralt-Companys" i que ara ja no pot anomenar-se altrament que "Chantage Acció Catalana-Publicitat-Manuel Brunet". Els que operen darrera bastidors, van disfressats de bona gent i d'amic. Els coneixem i sabem perfectament què són.

I d'aquest reportatge "sensacional", parlem-ne.

"Nosaltres", diu "La Publicitat", havent tingut referències de les gestions que portava a cap M. Bloch a Barcelona, varem preferir callar i completar la nostra informació."

"La Publicitat", com sempre, patriòticament, va preferir callar. Si M. Bloch preparava unes coses tan horribles contra la peseta, em sembla a mi que, patriòticament, els senyors d'Acció Catalana haurien estat uns bons missatgers prop del ministre de Finances a Madrid i del President de la Generalitat, per denunciar aquesta maniobra; perquè anar contra la peseta, vol dir anar contra la República i contra Catalunya. El partit dels "catalanistes i dels republicans" prefereix un exit periodístic a un exit de dignitat.

Tant els fa que els seus homes puguin quedar malparats. L'important és l'exit del senyor Brunet i el que els sense feina de "La Publicitat", per revesos de fortuna política, puguin fer un número brillant del "Be Negre". Aquesta "catalanista i republicana" de "La Publicitat", els sap greu que la República i l'Estatut de Catalunya no sigui obra d'ells. És per aquest motiu que, com a catalanistes i republicans, nosaltres els posem en el mateix nivell de la Lliga, perquè a derrotistes i infamadors de la República, encara els guanyen.

Què ha vingut a fer M. Bloch a Barcelona? — continua "La Publicitat". Resumint la nostra informació, direm tot seguit que M. Bloch ha vingut a muntar una maniobra de gran envergadura que té per objecte especular a una futura baixa de la peseta. Ara, M. Bloch ja és fora, però no ha estat possible de publicar abans aquesta informació per insuficiència de comprovants. És una llàstima, però potser encara arribem a temps per a denunciar una maquinació contra la nostra fortuna pública. Evidentment, el senyor Brunet s'afanya a complicar en aquesta "maquinació" a tots els homes representatius de l'Esquerra Republicana de Catalunya. El senyor Brunet salva la nostra fortuna pública, tan malmesa per Acció Catalana i per la Lliga Regionalista, d'una maquinació horrible.

Valga a explicar la senzillesa i podria dir com al Tribunal: Juro dir la Veritat, tota la Veritat i només la Veritat.

Valgu conèixer Mr. Voitteller, llavors que l'Alcalde de Tolosa va venir a Barcelona, on va ésser rebut oficialment pel nostre Ajuntament. Mr. Voitteller, és el delegat a la nostra ciutat de les Exposicions de Tolosa i de Marsella. Així vol dir que Mr. Voitteller és persona prou coneguda d'una certa oficialitat.

Fou aquest senyor que va venir un dia a trobar-me, a fi de presentar-me un financer francès que desitjava ésser rebut pel President de la Generalitat.

Gairebé totes les personalitats franceses que vénen a Barcelona, m'arriben dirigides a mi, per haver viscut dotze anys a França, i haver freqüentat en aquell país gent de tots els estaments. Fins aquí apostol de la Pau, que jo el suposo a la Manxuria, va venir a casa meua, carregat de cartes de gent molt honorable.

En demanar el nom del financer francès, Mr. Voitteller va contestar-me ingenuament:

— És doncs, Lazare Bloch!

Figureu-vos, per un pariscen com jo, l'emoció que vaig tenir de trobar-me davant de l'ex-marit de la "Presidente" que varen ocupar la primera plana de tots els diaris i al mateix temps uns cel·les no confortables de la Santé, aquella presó de París que nosaltres coneixem i que ningú d'Acció Catalana coneix, malgrat que també hi eren invitats.

Evidentment, va semblar-me prudent veure aquest senyor abans de fer cap gestió per a portar acap l'entrevista sol·licitada.

Aquella mateixa tarda, jo vaig conèixer Mr. Lazare Bloch. ¿Qui és Lazare Bloch?

Jo he d'afegir quelcom al retrat que Manuel Brunet li ha fet a "La Publicitat" de diumenge.

Lazare Bloch, és un home d'afers que l'han ficat a la presó i li han dit estatador quan s'ha equivocat. Però ara, a París, és, sinó respectat, temut i tolerat per homes que governen.

Em sembla que totes les persones que especulen amb el diner, es troben en el mateix cas. De Morgan als que juguen a la "carteta", passant pel senyor Cambó.

Resumint: un financer, si té la sort que no se li coneixi, en diuen un financer. Si se li veu la trampa, se'n diu un estafa.

Entesos?

Ara bé, Jo no vaig comprendre res del que Mr. Bloch va explicar-me i li vaig dir:

Aquest senyor va insistir a ésser presentat al President de la Generalitat i aquesta insistència no va arribar mai a la Presidència.

Lazare Bloch portava una carta de l'Alcalde de Tolosa, recomanant-lo als seus amics de Barcelona. Llavors jo no podia negar-me a presentar-li aquests senyors, tots amics meus i llures de conèixer a tothom, baldament sigui el bandit Spada. D'altres bandits es passen per la Rambla de Barcelona i que els senyors d'Acció Catalana i de la Lliga no els hi neguen ni el pa ni la sal.

Fou llavors que Mr. Lazare Bloch va convidar-nos a un diner a l'Hotel Orient. Els meus amics varen acceptar d'unes raons. Primerament, ens divertia escoltar aquell famós ex-marit de madame Hanau. Després, aquest senyor venia presentat per l'Alcalde de Tolosa, i no era pas l'Alcalde de Tolosa que teníem d'ofendre, no acceptant de rebre un home per ell recomanat.

Aquell diner fou prou divertit. Cap de nosaltres podia penedir-se'n, si el senyor Brunet no hagués usat d'aquella substància animal que és justament les inicials del seu nom: M. B.

El senyor Giralt, havia perdut segurament moltes nits i no va pas assabentar-se de gran cosa.

Un dels comensals, el més Don Joan, tenia quefers de molta importància i va desfilir silenciosament abans de l'Ària de "l'Olympe de l'Or". Aquell diner, va acabar com el rosari de l'aurora. Cada un de nosaltres va retirar-se discretament, amb la convicció que havien estat correctes. Bloch, a França tenen el costum d'ésser correctes i acullen amablement a tothom. Si després no llauran dret, els fiquen a la presó.

A Espanya, fins ara, encara no han empresonat cap d'aquests lladres de camí-ral que porten barret de copa o sofiana amb bories.

El senyor Bloch va insistir molt per a continuar els "pour-parlers" amb la gent que governava a Catalunya. Fou impossible.

IMPRESSIONS D'UN DIPUTAT NOVELL

DES DE L'ESCO

A. ARAGAY

den fer retrat perquè ara l'únic fre que tenen contra el llur arbitri d'empaitar als pobres és el que l'atropellament que pensen fer pot costar masses diners. Fet i fet caldrà reconèixer que ni tots els extrems són extrems, ni tots els principis poden ésser implantats si no es combinen uns amb altres.

Les escames contra el govern no són sempre contra el govern; moltes vegades són contra la República. Els ciutadans o els diputats que adobten el paper exclusiu de maleants, no són ara, mentre la República es consolida, l'oposició necessària, la crítica convenient, per a fer caminar avant i lègim, sinó la més eficaç col·laboració a l'exèrcit reaccionari; el gran propietari que veu en perill els sagrats drets d'utilitzar la propietat per a quedar-se amb la propietat del que treballa; l'església, que veu en runes el seu domini damunt les consciències i damunt les riqueses; el militarisme, que se sent humiliat en ésser incorporat al servei del país, i també la incapacitat que invocat econòmicament sent la justícia de la protesta i vol arranjat tots els problemes que els milers d'anys d'existència han deixat pendents, reclamant el dret d'engagar trets contra la força pública, i que la força pública no s'hi torni.

L'ESCOMBRA I LA BRUTICIA

El Parlament ha tingut d'ocupar-se en una feina molt perillosa. Declarar que dos dels seus membres són indignes de formar-ne part. No dic que no estigui bé; dic que la feina és perillosa. Emília Iglesias i Joan March han quedat fora de combat. Un cúmul d'antecedents morals i algunes proves sobre un fet concret que afecta directament al Congrés, foren apreciats per la Cambra.

Jo no esperava pas que la gent es donés per satisfeta. Bona part dels

que enlairen i creen idòls, es complauen en destruir-los amb llurs pròpies mans. Serà un problema d'educació política, és dir, de falta d'educació política, però és així. Ara doncs no en tenim prou amb els cadavers d'Emília i March, en voldrien uns quants cada dia, i escolten amb fruïció la veu del vençut, de l'enemic, quan aquest calumnia, deshonra o murtura. I li fan el joc. El dia 14 d'abril si l'hagués atropat, l'haurien mort, per monàrquic o per reaccionari. I ara es deixen dirigir per ell, es sumen inconscientment a la seva obra contrarevolucionària, i voldrien veure com tots els republicans representatius es van eliminant mutuament fins no quedar-ne cap.

D. PERE SAINZ RODRIGUEZ

Aquest fulano, el qual per una d'aquelles velleïtats electorals va escapar a la bufada del cos electoral és diputat a Corts per bé que en vaga forosa. Porta damunt la taca de l'Assemblea Nacional que inventà Primo de Rivera, i quan volgué aixecar-se a les Constitucions ens aixecàrem tots i el varem deixar sol.

Ara pronuncia un discurs fora del Parlament i ha dit moltes coses lletges d'aquest Parlament, però el que més li aplaudeix el selecte públic que congrega, fou allò de què el Parlament actual no representa el país. Naturalment que pel que ha viscut l'Assemblea Nacional de Primo de Rivera, l'actual Parlament no representa res. El cas és que amb Sainz Rodríguez hi coincideixen no pocs revolucionaris ultra esquerres i qui sap si també els republicans d'Acció Catalana.

OSSORIO I GALLARDO

Es queixa, és clar que sense perdre el somriure, de què l'ataquin les dretes per demagogs i les esquerres per reaccionaris.

Ossorio no deu estranyar-se; això ha passat sempre i està bé que passi a qui com ell està tan centrat, tan situat al centre. L'important és que no es descenit. Al Parlament hi fa un paper brillantíssim, és adversari que esgrimeix armes sempre nobles, un enamorat del dret, i jugant la paraula, direm que no ben bé de dreta. Però el seu amor al dret li fa oblidar a voltes el dret de la revolució. Un conservadurisme elegant i polit com la seva paraula i les seves maneres, ens convideja sovint a reflexionar, mal, però a claudicar. Un home d'aquestes dotes és necessari sempre, i l'autoritat que té en el Parlament no ens ha de dolre; quan votem contra la seva opinió és perquè la nostra no ha sortit ben reforçada.

ELS CAVERNICOLES

El govern ha decidit tallar de cop la campanya d'agitació que portaven a cap contra la República els enemics del règim. Aparment es estava dirigida per la minoria monàrquico-reaccionària, disfressada amb el nom d'agrària, però en realitat està dirigida des dels convents i qui sap si des de Roma.

Per respecte als principis liberals, el govern venia consentint aquesta innoble campanya. La candidesa ha estat sempre el major handicap dels republicans. Voler que ens atenguem als nostres principis polítics quan encara no els tenim garantits per l'estabilitat del règim que els ha de salvar i mantenir, i precisament,

per a evitar que això sigui un fet, és una innocència enternidora. Aquesta innocència és més gran quan hem hagut de fer una revolució per a enderrocar el que aquests cavernícoles representen i volen, i mireu: abans d'estructurar el règim nou, ja els hem de deixar organitzar la contrarevolució.

Si el govern no rectificqués radicalment, seria un suïcida. I ha d'obligar a rectificar o aplegar aquelles autoritats secundàries, i especialment aquells governadors civils els quals mentre es senten severos amb els liberals que, equivocats o no, exaltats o no, es lluren a una actuació que creuen útil, mentre s'enlenteixen amb els enemics de la República o es rendeixen als llurs afalls.

En aquests moments no pot haver-hi una autoritat que no sigui verament republicana, ni que no interpreti dintre les lleis o les normes de govern el sentit de la revolució.

SOMETENTS CATALANS

Us vull explicar un cas. La Comandància General dels Sometents de Catalunya, subjecte als vells reglaments, actua amb les mateixes organitzacions, juntes i persones del temps que Primo de Rivera estava reorganitzant el sometent. Reorganitzant-lo i armant-lo, és clar, obligant als ajuntaments que entreguessin les armes als mateixos que el poble havia desarmat per a fer triomfar la República. Tot això perfectament legal. Perquè la legalitat era la mateixa que la dictadura havia utilitzat i ningú no havia destruït.

Notareu, però, que en tot això s'acusa una manca d'esperit republicà, imprescindible a l'hora constructiva. Ningú de per ací no havia ad-

SAINZ RODRIGUEZ

vertit la incongruència i el perill d'aquest estat de coses? No és d'estranyar, no ho estranyaria ningú quan digui que (no sé si ara està igual) a primers de novembre, és dir, del mes actual, el saló de visites de la Comandància General de Sometents de Catalunya encara estava presidit pels retrats de Primo de Rivera i Barrera. El decret publicat pel president del Consell de ministres hauria evitat moltes coses, però no estic cert de què hagi destruït l'esperit que amb els retrats presidia organització dels Sometents de Catalunya.

AMADEU ARAGAY

cadadia...

Butlletí del temps

Un dia de sol després de tants dies de pluja. Cel blau, magníficament blau. Les muntanyes properes, els arbres, les cases, tot, sembla pintat de nou.

Jo, personalment, no el vaig veure més, fins un dia que Mr. Voitteller va demanar-me per a ésser presentat a Lluís Companys.

Lluís Companys, que comprèn molt poc el francès, va escoltar distretament a Mr. Voitteller.

— Un senyor presentat per Fontbernat — va dir-se ell — és persona solvent.

Lluís Companys ja ha dit de quina manera fou publicada la nota. Una redacció nova de trinxera. Papanam per tot arreu. Una nota en francès i d'una qüestió que Lluís Companys no preté pas entendre i que després de tot és en honor d'ell. El que no comprèn en les finances, té menys probabilitats d'ésser un dia qualificat d'estafa.

Això és tot, estimats lectors de LA HUMANITAT.

Aquest reportatge "sensacional" reduït a l'ambició més banal. Aquest reportatge "sensacional" que pretén embutir els nostres homes, se'n serviran els enemics de Catalunya per a anar contra l'Estatut.

I ara, senyor Brunet, que tothom ho sapia també, que sou vos el que heu inflat aquesta bombolla de sabó, creient que es cristallitzaria per obra i gràcia de l'Esperit Sant. L'Esquerra Republicana de Catalunya està disposada a rebentar totes les vostres calúmies, que posem al mateix nivell dels complots monàrquics.

— Què vos-en-dona a vosaltres de la República, si no és la vostra? — Què vos-en-dona a vosaltres de la llibertat de Catalunya, si no heu fet mai cap sacrifici per obtenir-la?

Convidem a Acció Catalana a tenir-se en el lloc que el poble de Catalunya va posar-la el dia 12 d'abril. Del contrari, aquest poble la posarà encara més lluny si no la fa desaparèixer completament.

JOSEP FONTBERNAT

El succés del dia

Un veritable combat entre pistolers i la força pública, porta l'alarma a la ciutat

RESULTEN, DE LA LLUITA, MORTS I FERITS

Aquesta tarda s'han produït, a la nostra ciutat, fets d'una extrema gravetat que han posat en commoció a tota l'esquerra de l'Eixample.

Un nodrid tiroteig, que se sentia cap els voltants del carrer d'Aragó, portaven cap a dit indret nombrosos públics.

En el carrer d'Aragó, cantonada a Urgell, a un bar situat en l'esmentat lloc, uns pistolers, parapetats darrera les portes de ferro de l'establiment Baxades, es feien forts, resistint a l'atac d'un centenar de policies i guardies de seguretat que responien als trets que aquells engegaven, amb descarregues de pistola i arma llarga. El foc dels pistolers era isolat, i el de la força pública, a represes.

El veïnat, amb una imprudència lamentable, des de molt prop del lloc del tiroteig, presenciava aquest, sense parer esment en el perill que corria.

Degut a això, sembla que hi han hagut sis baixes, totes del públic. Es diu, també, que ha resultat morta una noia de quinze anys, que havia estat portada, pels veïns, a la Casa de Socors del carrer de Sant Joan.

Se'n ha dit com a versió del fet, que a mitja tarda han passat per la cruïlla dels carrers d'Aragó i Urgell dos automòbils perseguits per uns policies, que disparaven contra els ocupants d'aquells les seves pistoles. Sembla que es tractava dels autors d'un atracament, sorpresos per la policia.

A la pica estona, arribaren guardies d'assalt i de seguretat aquests amb fusell, i totes les forces, parapetades darrera d'autos que foren requisats, contestaren amb un foc nodrid als trets que engegaven els pistolers.

Mentres durava la lluita, passà un autobús pel carrer de Muntaner, en direcció a la Plaça de Catalunya. En sentir els trets, un guardia civil que anava en el mateix, baixà, per a donar ajut a la força pública.

En aquell moment, per dissort, un tret, sortí del Bar assetjat, el toca al front, fent-lo caure a terra. Quant el recollien, es comprovà que tenia el cap destruït per la bala, amb sortida de la massa encefàlica. Se l'emportaren tot seguit, al dispensari, creient-se que hi arribés la mort.

Es diu que hi ha dos dels seus, dels ocupants de l'automòbil gris.

En córrer, per Barcelona, la notícia dels fets, que apremlats per la manca de temps, ressenyem molt somerament, una gornació imponent es dirigeix al lloc dels mateixos.

La noia morta, de 19 anys, es diu Lola Bonera.

En tancar aquesta edició acaba d'arribar al lloc dels successos el Governador civil senyor Anguera de Sojo.

Aquest ha anat al Cap de Policia que li fessin llumats, fos com fos, els pistolers de dins del Bar on s'han fet trets.

De "Jefatura" ens diuen que ignoren l'origen dels successos. Aquest ja s'esbrinarà quan acabi la lluita.

Han estat demanades forces que han estat enviades.

La policia ha pujat a dalt d'un pis de damunt del Bar, per tal de poder dominar la botiga i donar més eficàcia als seus trets, que dispara des del sostre.

En aquest moment acaben d'arribar forces de la guardia civil, que han estat rebudes amb una descàrrega per part dels pistolers. La guardia civil ha contestat, sembla que amb eficàcia. De moment, a més de la noia morta i d'alguns transients ferits, ha resultat mort l'inspector de policia senyor Rubio i ferits grument el guardia civil i un guardia d'assalt i un agent de policia.

Els pistolers demostren saber manejar bé les armes.

Fiorin suposa, amb fonament, ja que no s'els ha trobat enlloc, que dins el bar, hi han dos agents de policia.

El cap de policia, creu que dies agents són morts.

Els pistolers que hi ha dintre del bar són cinc. Es creu que n'hi ha també, un de mort i dos de ferits.

El veïnat es diu que també hi ha dins del bar la família de l'amo, havent-hi inquietud respecte a la seva sort.

L'esquadró de guardia civil que ha arribat al lloc dels successos ha estat rebut pel públic, amb una ovació. S'ha constatat que els pistolers disparen amb arma llarga, el que fa suposar que ho fan amb els màsters dels dos guardies, que hi havia dins del Bar. El tiroteig seqüències des de dos quarts de cinc. Els guardies civils, han pres possessions estratègiques i liren agenollats.

Del Dispensari del carrer de Sepúlveda han sortit, a les sis, dues ambulàncies amb bandera negra. L'agent de policia Rubio ha estat conduït al Dispensari a col·li-bé d'un company seu, el qual abans de morir, li ha dit, tot afectat: "Vos té vengat."

La policia ha acordat tota la man-sarda.

Han estat apagats tots els llums de la cruïlla Urgell-Aragó, per tal de reduir el blanc dels de fora.

Hi ha més ferits, encara que de moment no se sap quants.

Arriba, a les sis i mitja un nou esquadro d'infanteria de la guardia civil, que també és rebut a trets.

El públic, que s'ho mira des de més de 150 metres lluny, ha rebut amb una gran ovació els nous reforços.

En aquest moment comença la policia a disparar des del pis de dalt.

El nostre informador, que està a una botiga del costat, sent els trets, apagats.

A l'hora de tancar, segueix la lluita.

Lluís Giménez d'Asúa

Una de les figures més destacades de la "Agrupación al Servicio de la República" constituïda per la "Intelectualidad Española" i que sembla que està disposat a col·laborar i a compartir amb els socialistes la responsabilitat del govern de la República. Giménez de Asúa ha estat ja concretament assenyalat per a la cartera de Justicia.

El cap de la "Agrupación al Servicio de la República" és el filòsof José Ortega Gasset, el qual, per altra banda, en unes recents declaracions fetes a "Crítica", demostren rotundament una possible intervenció seva en la política activa.

El clixé d'avui

Músics de carrer

Constituïxen, els músics de carrer, una visió ciutadana que va fent-se cada dia més estranya. Les "orquestrines", ambulants, compostes de peguets, que havien arribat a assolir remarcable competència, essent sol·licitades pel veïnat, per a amenitzar noces i bateigs i festes de berrinda, van desapareixent de dia en dia. Avui, topem amb una d'elles ens fa un efecte estrany, com si es tractés de reminiscències d'altres temps o de costums d'altres terres. Ja no hi estem acostumats.

De tant en tant, sorgeix un grup musical com el que es fa fotografia pot veure's. Són poquets els que el componen i entre ells, no hi falta el "virtuós" de carrer, que amb l'instrument fa filigranes, causant l'admiració dels transients bodes que davant d'ell s'aturen cada dia bé escassos.

L'ofici de concertista ambulants cau vengut per la música mecànica. Potser, aquests que veiem, són els acarlles de la classe.

informació de Madrid

Les Corts Constituents

A la sessió d'ahir es seguí discutint el títol vuitè referent a Justícia, aprovant-se alguns articles del mateix. — El President proposà a la Cambra que s'acordés el nomenament d'una comissió especial per a estudiar l'Estatut de Catalunya, que s'acordà

Madrid, 17.—Comença la sessió a les 4.30 de la tarda sota la presidència del senyor Besteiro.

El senyor Besteiro, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El MINISTRE DE JUSTÍCIA contesta al senyor Ossorio i li diu que ha interpretat molt bé el seu propòsit.

Creu que després d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

El senyor JIMÉNEZ de la Riva, després d'una breu exposició, anuncia que el dia 19 d'ahir es va celebrar la sessió d'ahir.

Decret unificant les medalles de campanya.

Un altre decret donant regles pels expedients d'indult relacionats amb la jurisdicció militar d'Àfrica.

Decrets de personal.

Economia.—Decret establiment els mitjans encaminats a l'especificació de les qualitats naturals de vins.

Decret aprovant el reglament orgànic del cos d'enginyers industrials al servei del Ministeri d'Economia Nacional.

Decret aprovant el reglament orgànic del cos d'ajudants industrials.

Francisco Largo Caballero

Un dels caps visibles del "Partido Socialista Español", el qual sembla que està disposat a l'extremisme a que el partit prengui, la responsabilitat del govern. Ens els medis es dona com a probable un govern presidit per Largo Caballero que substituiria al senyor de la República presidit per Azala.

També en els medis informats se suposa que aquest seria el que s'anomena un "pont" vers un govern Lerroux.

Reunió de la minoria socialista

Madrid, 17.—La minoria socialista celebrà una reunió a la qual va assistir el senyor Besteiro.

Davant la minoria va informar la Comissió de la Unió General de Treballadors de Biscaya, presidida pel senyor Nadal, que ha vingut a Madrid amb l'objecte de donar compte de la gestió plantejada a Biscaya amb motiu de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

El senyor Prieto va donar compte de la gestió relativa a les obres de l'acordament de grans nuclis d'obres de les indústries siderúrgiques i metal·lúrgiques.

Una notícia sense fonament

Paris, 17.—No té fonament la notícia d'ahir segons la qual, el Govern francès estava disposat a oferir al rei Faigal la Corona de Síria.—Fabra.

L'economia francesa vol simplificar-se

Paris, 17.—El projecte de llei relatiu a la fixació del Pressupost de l'exercici de 1932 havia previst una taxa del 2 per cent per a les importacions de primeres matèries, del 4 per cent pels productes no acabats i del 6 per cent pels acabats.

Els senyors Pietri i Flandin han presentat un projecte de llei que separa del Pressupost d'ingressos aquesta taxa per a les importacions, amb l'objecte de fer un projecte de llei especial.—Fabra.

Medures de proteccionisme, que si les dictéssim aquí ells en protestarien

Paris, 17.—Els membres del Grup radical han presentat a la Taula de la Cambra una proposició de llei, conforme s'anuncia dies passats, per a protegir la mà d'obra francesa contra l'estrangeria.

Segons aquest projecte de llei, les empreses no podran emplenar 1877 d'opert preses no podran donar treball més que a un deu per cent del nombre total d'obres que necessiten.

Quan el nombre d'empleats sigui inferior a deu, no podrà ésser contractat cap obrer estranger.

A diferents regions, però, que es determinaran per decret, si es demostrava que al país hi era impossible trobar la mà d'obra francesa necessària per a la bona marxa de la seva empresa, seria autoritzat per llogar mà d'obra estrangera.

La proposició de llei prevé per les infraccions, penyes que oscil·len entre 16 i 2.000 francs.—Fabra.

Serenitat i calma a la cambra francesa

Paris, 17.—A les dues sessions celebrades avui per la Cambra dels diputats s'han discutit amb absoluta tranquil·litat les interpellacions sobre la crisi econòmica i sobre la política estrangera.

Unes i altres continuaran a l'ordre del dia del dijous i del divendres, puix el Govern no ha pogut contestar als interpelladors. La llista dels quals era bastant ample.

El debat sobre la política exterior ha estat abordat per tres oradors.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

El senyor Bergery tracta especialment de la crisi econòmica i de la política exterior.

Un desmentiment categòric

Londres, 17.—En els cicles polítics es desmenten categòricament la informació de premsa, segons la qual les declaracions fetes pel senyor Baldwin a la Cambra dels Comuns, la setmana passada, en les quals manifestava que el Govern britànic no havia resultat perjudicat pel fet del pagament dels deutes polítics, havien estat apòcrifes per una directa i ferma gestió diplomàtica a Berlín, amb el mateix objecte.

Anglaterra no desmentia la seva actitud sobre la qüestió de les reparacions, fins que les negociacions franco-alemanyes, actualment en curs, hagin arribat a un acord.

Està clar que això no impideix que el senyor John Simon, amb motiu de les entrevistes privades que celebra a París, dongui a conèixer als ministres francesos que des del punt de vista anglès, els deutes privats deuen ésser tractats sota el mateix peu que les reparacions.—Fabra.

Llei de defensa contra el «Dumping»

Londres, 17.—En la sessió de la Cambra dels Comuns el secretari parlamentari del Board of Trade, ha anunciat que en virtut del projecte de llei contra el «dumping», els Dominis disfrutaran d'una preferència d'un cent per cent.

Així equival a dir que els Dominis quedaran exents dels drets aduanaers previstos en les proposicions del senyor Runciman.—Fabra.

Segueixen reduint-se els sense feina

Londres, 17.—El nombre d'obres sense feina inscrites als registres de la Gran Bretanya en 9 de febrer s'eleva a 2.038.924, que representa una disminució de 72.020 respecte de la setmana passada.

Aquesta disminució es deu principalment a que no ha estat registrat cert nombre de persones que posaven una demanda d'indemnització per atur forçós ha estat rebutjada.—Fabra.

El ministre d'Hisenda anglès respon a preguntes dels diputats sobre situació econòmica

Londres, 17.—Contestant a una pregunta formulada a la Cambra dels Comuns, el ministre d'Hisenda anglès, el senyor Lloyd George, ha dit que el Govern no considera que hi ha cap problema de la plata.

En respondre a un altre diputat, el senyor Lloyd George ha dit que el Govern no té cap problema de la plata.

Una nova llei sobre Bancs a Teceolòquia

Praga, 17.—La premsa anuncia que el ministeri d'Hisenda està donant una gran activitat a les negociacions amb els representants dels ministres de Justícia i Interior, per a redactar el text definitiu de la llei sobre els Bancs, que serà sotmesa al Consell de ministres, i serà promulgada després d'una presentació al Parlament.—Fabra.

Els deutes dels camperols

Atenes, 17.—Els representants del Consell comercial de Salónica han celebrat una Conferència amb els parlamentaris per aquella circumstància, amb l'objecte d'examinar la qüestió d'una moratò

Any 1931

Balanc amorós
d'Hollywood

En tres mesos el balanc amorós de Hollywood, era del més depriment. Molt d'amor, però pocs matrimonis, deia la ciència numerològica que "els estels es dedicanen a consultar, però de cop i volta, la lluna ha donat un tom i ara tenim infinitat de matrimonis que corroboren tot aquell amor."

Mary Duncan, la gentil "vamp" s'ha casat amb Lewis Wood, fill. Han tigit tres mesos secret el seu matrimoni, però no han pogut guardar per ells sols la seva felicitat, diu Mary, i la gent ha somrigut al comprendre que aquells dits de que l'amor i els diners no poden estar amagats, era una veritat com un gratacel. Margaret Livingstone s'ha casat també secretament amb Paul Whitteman. La gent no ho ha trobat bé, però Paul tenia por de què al fer-ho per quarta vegada no li prenguessin el pel. Nancy Carroll, la gentil divorciada, també s'ha decidit pel matrimoni. Bolton Mallory ha estat l'el·legit. Ja veurem si durarà. June Collier i Stuart Erwin també s'han casats amb els seus celebrats, va ésser també per sorpresa, igual que la de Lew Ayres i Lola Lane. Ara es preparen un grapat de bodes més. Clara Bow s'ha decidit per fi a acceptar oficialment a Rex Bell com a promès. I també s'esperava que Jeannette MacDonald es casés amb Robert Aldrich, però ara resulta que la gent, amb la famosa Jeannette no sap a quina carta quedar-se, puix primer va aplacar la boda fins que no aclarís que estava ben viva, va fer un viatge a Europa, i va parlar continuament del seu promès.

Ara, tan bon punt ha arribat, ha dit que esperarien una temporada més i la gent comenta si es tractarà d'un matrimoni secret, d'aquells que es fan a prova, ja que si es fan públics i oficials duen infinitament menys segons assegura Nàrdia Moorehead, la muller de Alan Crosland.

També es parla a Hollywood d'altres matrimonis secrets. Connie Bennett ha retornat dient que ella i Henry continuaven amics, però que encara encara marqués, ja que fins novembre el divorci no seria efectiu i no es podien casar. Exactament igual que Connie, diuen Michael Farmer i Gloria Swanson: tots, però, ha donat la casualitat que han anat de viatge i si Connie i el marqués varen trobar-se per casualitat en el mateix vapor que anava a Europa, Farmer i Gloria varen tornar junts de Nova York. "Es curiosos" diu Connie—l'interès que té la gent en casar-se. Però el cas és que algú ens ha dit que hom pot passar per no casat a Hollywood, però pot casar-se en altre país on el divorci permeti el matrimoni amb menys temps de separació. I això és el que ocorre a París i a Las Vegas... I Connie i Gloria han estat a París.

També s'havia dit que Mary Astor tenia en Mr. Thorne un amic que l'acompanyava en la desgràcia. I ara, quan pregunten si s'han casat, ella assegura que són dos amics excel·lents, però que no pessen encara en això. Però el cas és que ho diu somrient i no es separen més que el temps just i precis de les seves respectives feines. Ernest Lubitsch i Ono Munson, són actualment inseparables, això segons Clark Gable, podria ésser una prova de que no estan casats, però també diu Will Haines que podrien fer-ho, precisament perquè la gent els creguts tan amics, que no pessen unir-se amb el facilitament anullable lligament matrimonial. Ernest ha anat a Las Vegas uns dies quan

Ona estava casualment passant-se allí uns dies. Cal que recordem que Gilbert i Ina Claire i Dorothy Mackall i Neil Miller, varen casar-se una a Las Vegas i els darrers a Honolulu, per més que assegurin que no s'han casat encara.

Aquestes qüestions matrimonials secretes porten trasbalsat a la gent. Els artistes no escarmenten. No recorden ni a Estelle Taylor, ni a Loretta Young, no pessen més que en aquestes il·lusions d'amor que van aprenent entre empenyes amb la major variació possible de mestres.

Polly Moran deia dies enrera que tants matrimonis són una demostració de que el tant per cent d'amor s'ha reduït, ja que quan el matrimoni comença és quan l'amor s'acaba. Que si no fos per això, ella ja s'hauria casat amb Will Haines ja faria temps.

El cert del cas, però, és que Hollywood d'uns dies ençà s'ha trobat amb que s'ha casat amb una ballarina del Folies, que és diu Beatrice Powers i Mona Maris, amb el director Clarence Brown, Lila Lee la ex-muller de Kirkwood, està per casar-se amb John P. Brown, Rila le Roy s'ha casat també recentment amb Ben Chersfield, i Wesley Ruggles diu que es casarà aviat amb la "baby star", Arline Judge, Betty Compson, diuen que pensa casar-se amb Irving Weinberg i la gent també diu si Eddie Quillan i Maureen O'Sullivan no s'han casat també en secret.

En resum: que de tants matrimonis efectius i en perspectiva, en sortirà segurament algun negociat pels advocats californians. Aquesta passió pel matrimoni, aquest desig constant de saber de l'amor a força de arruinar-lo, és matitós més interessants de Hollywood.

Els artistes, i la gent del cinema, són criatures sense experiència. Viuen en mig del luxe i en una promiscuitat de coses, en mig de les passions i el matrimoni, on la forma que els l'usen és una manera legal per donar més al·lucinat a la vida amorosa dels homes i les dones.

Tan bon punt són casats amb aquells o bé amb aquells, la senten la simpatia irresistible que els mena vers el divorci i cap un nou matrimoni. James Kirkwood i Paul Whitteman són marits per quarta vegada. Les anteriors mullers telen quèixes d'ells, però simbas han trobat la manera per casar-se. Un amb una noia de cinqu anys, l'altre amb una dona experimentada i gentil com Miss Livingstone. Cap de les dues mullers havia estat casada, encara que siguin populars els amors de Margaret per ésser aquesta molt coneguda.

Però tot això que té de veure? Aquests homes s'han vist amb cor per suportar durant un altre temporada les exigències d'una dona dintre de la seva llar i totes les casades oficial o se casar-se, i tots els que esperen casar-se o s'han casat amb elles van en busca de la dona ideal, de la parella somniada, de l'amor "per tota la vida", sense contar que en el món de ficció en que viuen on ningú és ell mateix, on tots estan influenciat per les aparències i són en realitat uns "receptacles" l'amor tendria que lluitar massa, i naturalment, s'exposaria a morir.

Hollywood ja ho hem dit mantes vegades, és una terra on l'amor és fincic i tant, on les passions són tan esbucades tot en un altre d'esperant, l'arbitari tan formidable, que és impossible que l'amor, que és tot abnegació i sacrifici, que és renunciació i eliminació de vanitats i egoismes, hi trobi lloc permanent.

Per tant, el balanc amorós de 1931 dona, fins avui, molts matrimonis, això podria, en altre lloc, ésser un triomf de l'amor, però a Cinelandia representa una veritable desfeita. Però ells són fel·lissos tamen.

ESPECTACLES PUBLICS

Teatre Català Romea
Hospital, 51 - Telèfon 19691

Companyia VILA-DAVI

Avui, nit a un quart de 11:
69
representació de
l'obra d'en SAGARRA

L'Hostal de la Glòria

Demà, tarda a les 5: La revista per a infants.

Les aventures d'en Titolleta

Nit:
L'hostal de la Glòria

Teatre Català Noretats
Avui, a les 10. Penya Catalana:
L'EXHIBIT DE SAGARRA.

LA PRIORA DEL ROSER

Demà, tarda:
LES ARRECADES DE LA REINA

Teatre Poliorama
Companya de comèdies

MARIA LLUISA RODRIGUEZ

Avui, nit:
ESTRENA

Una mujer y dos hombres

Gran Teatre Espanyol
Avui, nit a les 10: Exit del vodevil gal·lès.

LA MEVA DONA VOL MARIR

Demà, tarda popular: El Picadero.

Nit: La meva dona vol marir.

LA MEVA DONA VOL MARIR

Teatre Nou
Avui dimecres, nit a les 9:45:
1er La sarsuela en un acte, del Mre. Caballero.

EL DUO DE LA AFRICANA

per Amparo Romo, Antoni Miras i Antoni Palacios.

2on ESTRENA de la comèdia l'rica en dos actes i tres quadros, l'libre de Francesc Prada i Lluís Calvo, música del Mre. Martínez Valls.

LA DUQUESA
presentant-hi part MARC REDONDO
Matilde Martín, Carme Tomás, Maria Tèllez, Antoni Palacios, Joan Batalla, Santiago Llorca i demés parts de la companyia.—Demà, divendres, tarda, Matí popular. Butaques a 150. General a 050. Localitats regalades. Funció monstre, 4 actes, 4: Los frescales. El monaguillo. La vicieta i La Gran Via.—Nit: El duo de la Africana i segons representació de LA DUQUESA per MARC REDONDO

Teatre Còmic
Companya de revistes del Teatre Romea de Madrid. Primer actor i director, ARTUR LLEDÓ. Vedettes: LAURA PINILLOS, EUGENIA GALINDO, Primeríssima ballarina, ISABELLA HERNANDEZ.—Avui dimecres, nit a les 10:

El cartell més alegre del dia
1er Se necessita una mecanògrafa... fea
2on L'exit bomba.

Las Pavas

l'obra més divertida de la temporada.
Demà dijous, tarda a les 4:45:
1er Se necessita una mecanògrafa... fea
2on L'exit del dia.

Las Pavas

Molt aviat: Estrena sensacional de l'obra del Mre. ALONSO.

LAS LEANDRAS

Teatre Victòria
Companya titular, en la que hi figuren R. BALDRICH, P. GORGÉ i V. SIMON.—Demà dijous, tarda a les 4:30, BUTAQUES a 2 PTES. 4 ACTES. COLOSSAL VERMOUTH, presentant-hi part tota la companyia.

Gent del Camp
El cantar del arriero
per V. Racionero, P. Gorgé i R. Baldrich.—Nit: no hi ha funció per donar lloc als assaigs generals de la comèdia l'rica en dos actes, d'Adame i Torrado, música del Mre. Díaz Gilles.

EL RENEGADO

Protagonistes: Pau GORGÉ i Vicens SIMON.—Divendres: ESTRENA de EL RENEGADO

Teatre Barcelona
Companya de comèdies còmiques
AURORA REDONDO-VALERIA LEON

Avui dimarts, nit a les 10:15: Grandios i absolut èxit de la comèdia en tres actes, de Sevilla i Carroño.

Esta noche me emborracho

Demà, tarda i nit:
ESTA NOCHE ME EMBORRACHO

Teatre Goya
Telèfon 13946

Companya MARGARIDA XIRGU

Avui, nit a les 10:15 i totes les nits: El clamorós èxit de Benavente.

De muy buena familia

Demà, tarda:
NO QUIERO, NO QUIERO de BENAVENTE

Olympia
Divendres, 20: Inauguració de la TEMPORADA OFICIAL de la

Circ Equestre

Presentació del MAGNE PRIMER PROGRAMA. Aviat més detalls. Llegiu els cartells. Es despatxa a comptaduria i als Centres de Localitats.

Coliseum
Avui, tarda, continua de 4 a 5 Nit a les 10: Gran alerte, per Robert Moreno, Robert Rey i Ramón Pereda; Revista Paramount.—A les 5/80 i 10/40: Actuació personal de ROSETA MORENO amb alguna de les seves creacions.

Cine París
Ada. Pta. Angel, 11-13 - Tel. 14544

Avui, tarda a les 4:30. Nit a les 9:45. Revista Paramount: La carrera de los ranchos i BERNET VILCHES en EL COMEDIANTE en espanyol

Fantasia

Avui, tarda de 4 a 8, sessió continuada i nit a les 10: Revista Paramount: una cinta Caricato Cinamond. Píldoras Hércules: la interessant pel·lícula esportiva, la era de la velocitat: gran èxit de Lillian Harvey i Henry Garat en la deliciosa opereta UFA, cantada en francès.

EL TRIO DE LA BENICINA

Cine Urquinaona
Avui, nit a les 10: Revista Paramount: Sala de monstruos marinos; Ingrid, comica; Naufragos del amor, per Jeannette Mac Donald i Jack Oackie.

Roselló Cinema
Avui, magnífic programa. Tarda 8/80 i nit 9/45: Batallas: Dibujos animats i la superproducció de LA NOCHE ES NUESTRAS en espanyol. S. A. G. S. (seleccions Juli César).

Select Cinema - Cine Mundial
Salmerón, 175 - Salmerón, 37

Avui, tarda i nit: Revista: Dibujos; LAS LUCES DE BROADWAY per Dorothy Revier i Matt Moore; i la gran superproducció Paramount. PEIT GARY per Maurice Chevalier

EMPRESA SMART Smart Cine
Salmerón, 108-110 - Telèfon 74607

Avui, tarda 4:15. Nit 9:30: Me han robado el auto, per Harry Piel, Nottcher; Dibujos a. i. En las gradas de un trono, per Lil Dagover i Dimitri Smirnoff.—Demà, tarda: Hay que casar al principe, per Josep Molles (en espanyol).

Frontó Noretats
Avui dimecres, nit a les 10:15: IRIGOYEN i TEODORO contra OLAZABAL i UGALE.—Demà, tarda: JUARISTI i AZPURI contra HERNANDEZ i J. ARRIOLA.—Nit: LARRUSCAIN i CAZALIS contra ITUARTE i UGAITECHEA.—Detalls per cartells.

Boxa a l'Olympia
Avui dimecres, a les 10 i 1/4: SENSACIONAL VETILLADA 5 GRANDS COMBATS, 6 Dos preliminars, a quatre i sis rounds a 10 rounds:

VITRIA - COMTE
MICO (tid de Catalunya)
LEMPERZ (ex campió de Bèlgica)
PETE NERO
As americà El batallador GENERAL: 3 PTAS.

Café de la Rambla
Avui, de 6 a 8 de la tarda: DIMECRES INTIMS Audicions d'art pel QUARTET VILATA Programa de música russa

Restaurant «La Patria»
BANQUETS i COBERTS
PAELLA VALENCIANA
Especialitat de la Casa
Serditreda, xamfrà Muntaner
Telèfon 33394 i 22796

Cabaret Català
Dancing Internacional
Rambla Santa Mònica, 6
Totes les nits, des de les 11 fins a la romàntica hora blava, l'espectacle més divertit i sorollós de Barcelona.

Orquestrina Demon's Jazz
Servei immillorable — Bar americà

LLIBRERIA CENTRAL
Compra-venda de tota classe de llibres.
Muntaner, 42. — Tel. 32617.

Compra mobles
TOTA CLASSE D'ARTICLES
HOTEL SEGUR
CLARIS, 8 — TELEFON 2152

ENDERROCS
GARCIA I VIDAL
COMPRA - VENDA
Portes, Reixes, Reixats, Biqués, Balcons i altres materials d'enderroc.
CLOT, del 1 al 9. Telèfon 54998

MOBLES ALTABA

La casa que ven a més bon preu

CARRER TALLERS, 29, 31 i 71
MAGATZEM: CORTS, núm. 52

Telèfon 17455

EROTYL

Específic de l'ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA) (MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa i molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

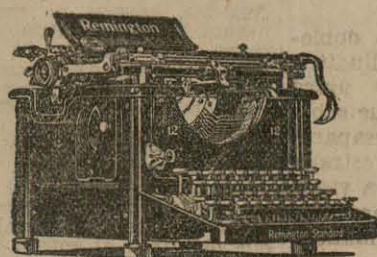
Es el més potant estimulant de l'activitat neuro-espiro-mèdulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulador de les glàndules intersticials. Produceix riglindular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

a l'any
1873

la

Remington

era la primera màquina d'escriuer

AVUI continua essent-ho

Ronda St. Pere, 8
BARCELONA

Màquines Remington, S. A.
Ronda St. Pere, 8 **BARCELONA**

Serveixi's enviar-me informació completa de la Remington 12.

Nom

Adreça

Facilitats de pagament

la humanitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona, un mes.	Ptes.	250
Península, un trimestre.	"	750
Amèrica, un trimestre.	"	950
Altres països, un trimestre.	"	2500

No es tornen els originals ni es manté correspondència sobre els que no hagin estat demanats.
Tota la correspondència, excepte l'administrativa, deu dirigir-se al Director.

focs de bengala

El laïcisme i les campanes

Ara que estem en el fort de la pujada abolicionista, que hem arconat els gegants i les trapes de la processó (hi han altres "trapes" que segueixen funcionant), que l'ou ja no balla i potser no veurem aquells deliciosos i anacrònics pessebres que ens feren felicitat quan erem petits, deixeu-me fer un plany elegiac a les campanes, aquesta música essencialment litúrgica, com l'orgue, però dotada d'una sonoritat única, que fóra de dolre que no escoltessim mai més.

El dring alegre d'una campana, sobretot si som al mig del camp, ens conforta i ens torna optimistes. El plor planyivol d'aquell mateix metall ens obliga a adoptar una actitud seriosa, remida amb el nostre tarannà. Si no existissin campanes, Millet (no pas el nostre amic Josep) no hauria pintat mai aquella tela famosa, "L'Angelus", que tots els puerils admirem.

Acceptant com a fet inevitable

Tipus del carrer

El músic cec

Un dels tipus més simpàtics dels nostres carrers és, sens dubte, el músic cec. Darrera l'encantament de les seves pupilles hi ha tot un misteri, dolor, resignació, inconsciència.

Ens sentim atrets per aquesta vida obscura dels atreïdats viants i ens atensem vers un home que fa sonar un monumental acord.

—Escolteu, bon home. Som periodista. Ens voldríu contestar a unes quantes preguntes que us farem?

—Digueu...

—¿La vostra vida?

—¿La nostra vida? Mireu, ens l'hem de guanyar, els nostres guanys depenen de la voluntat del públic: els cecs, a Barcelona, estem mancats de tota protecció.

—¿Què feu?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

—Oh! Aquests encara més. Aquests no tenen el record i per fer-se càrrec de les coses, necessitem un major esforç. Els cecs en general, i particularment els de naixement, tenen una memòria molt més privilegiada que vosaltres els vidents.

—¿I els cecs de naixement?

La desapareguda bandera dels catalans d'Amèrica

El que ens ha dit J. Ferrer-Piè, president de l'Ateneu Republicà de la Bonanova

La informació que sobre la bandera regalada a la Mancomunitat de Catalunya pels catalans d'Amèrica publicarem el divendres passat, causà la natural sensació entre el gran públic que es preocupa de l'actualitat política i principalment entre els que saben quelcom del succés ran de la seva desaparició, i com era natural, entre les persones que havent-la tingut a llurs mans, no podien precisar exactament el final de la seva trajectòria. Per això, i responant a aquest interès d'ordre general, LA HUMANITAT d'abans d'ahir publicà l'entrevista que amb l'objecte d'aclarir alguns extrems que no quedaven prou clars tingué un redactor del diari amb el senyor Jaume Llongueres, un dels al·ludits directament en la nostra informació i sobre del qual semblaven pesar certs càrrecs, i no precisament de poca importància.

Entre aquest nucli d'enterats havem anat a veure el senyor Ferrer-Piè, qui amb la seva sinceritat característica, s'ha posat de seguida a les nostres ordes, per tal d'ajudar a assabentar a tot Catalunya, per mitjà de LA HUMANITAT, tot el que ell sap, i que no és poc, com veuràn els nostres lectors, sobre la bandera desapareguda.

—Pot dir-ho amb totes les lletres. El que parla amb vostè en aquests moments està disposat a afirmar-ho i a sostenir-ho on sigui. El ciutadà J. Ferrer-Piè, que té el seu establiment a l'Avinguda Prat de la Ribera, 2, no té perquè amagar-se de les seves manifestacions, ni de tenir cap classe de consideracions amb aquests falsos catalanistes que després d'haver consumat un delictes de "lesa pàtria", encara gosen a dissimular amb juraments encoberts que no revelaran perquè ells la saben ben bé prou que darrera d'aquest jurament no s'hi amaga cap personalitat, sinó el buit més espantós i el fum produït per les flames de la bandera...

—¿I la bandera desapareguda?

—La bandera desapareguda de la vitrina on era guardada en els primers dies de la dictadura de Primo. El que la va treure va ésser el senyor Ramon Cunill, gendre del senyor Puig i Cadafalch, que fou, com recordareu, el darrer president de la Mancomunitat de Catalunya, el qual la tingué amagada al mateix despatx de l'Alfons Sala durant uns

vuit o deu dies i la tregué del Palau de la Generalitat.

—¿I la tingué per això gaires dies. Quan els "policies" del general Llossada feren un registre a casa del seu sogre, el senyor Puig i Cadafalch s'espantà, i no volent comprometre's, la va fer passar a mans de l'ex-regidor de la Lliga, avui difunt, Josep Carabén, el qual tampoc va poder tenir la glòria de guardar-la gaire temps, puix que anant-se succeint els registres a casa dels catalanistes significats, s'apressà a abandonar-la en altres mans.

—¿I llavors la feu passar a mans del conegut hotelier Miquel Regàs, el "productor" dels cèlebres àpats dels bons temps de la Lliga, el que es vanaglorià públicament de posseir la històrica bandera; però es veu que aquesta valentia no li durà pas gaire temps, perquè al cap de pocs dies es cansà de tenir-la i la va lliurar a En Jaume Llongueres, la segona de les persones al·ludides en la vostra informació del divendres i que confirma plenament la certesa de les vostres afirmacions anteriors.

—¿I això això transcorregué en pocs temps, perquè amb les bromes que gastava el general Llossada, el patriotisme d'aquests patriarques del catalanisme de la dreta s'esfumà ràpidament i es demostrà que no existia. A causa del temps transcorregut no puc assegurar els terminis d'una manera fixa, però és absolutament cert que la bandera anà a parar a mans de Llongueres, al cap d'uns mesos de la seva desaparició i no durant la dictadura del Berenguer i el temps del Maluquer i Viladot, com ha dit En Llongueres. És evident que si ells, en l'època de Maluquer i Viladot, haguessin tingut la bandera, l'haurien fet sortir i haurien procurat caçar-se la valentia i el patriotisme que no sabien tenir quan es podia anar a la presó, i haurien intentat, per mitjà dels actes més o menys teatrals que se'ls haguessin acudit, una d'aquestes farses repugnants a les que la Lliga Regionalista ha estat tan aficionada i que tants i tants desenganys han produït al poble català.

—¿I tornant al senyor Llongueres, dec dir-vos que no tan solament és

veritat que ell l'hagués tingut en una època diferent de la que he assenyalat, sinó que tampoc és veritat que ell l'hagués tinguda vint-i-quatre hores, sinó que la va tenir en el seu poder molts dies. La va tenir en el seu poder fins que la "policia", que llavors anava a la pesca del catalanista, va fer un registre no recordat amb quin motiu, a l'Escola Blanquerna, on hi treballava un familliar de Llongueres—no recordo si germà o cosí—. Aleshores, i pensant-se que potser la policia havia seguit la pista de la bandera, fou quan fou—i ho podeu dir amb totes les lletres—ESTRIPADA A TIRETES, tal com diu, i CREMADA AMB ALCOHOL, després d'haver-ne tret un dibuix, per si mai calgués reproduir-la. Això succeïa als sis mesos escassos de la dictadura del Primo.

—¿I la bandera fou cremada en aquella època, perquè pocs dies després, havent-me jo, personalment, ofert a alguns amics de Llongueres per a guardar-la en lloc segur, em vaig assabentar de la malifeta comesa.

—¿I, aleshores, vivia al carrer de Sant Gervasi, 71, i tenia molta amistat amb el capellà d'un convent de Mercedàries que hi havia al davant de casa i sabia que en cas de no poder-la guardar jo personalment l'hauria portat al convent i deixarla, d'amagat de les monges, en lloc segur.

—¿I al caure la Dictadura, el senyor Maluquer i Viladot va demanar la bandera, que no li fou retornada perquè feia sis anys que estava destruïda. Naturalment, que, com ja he dit abans, si la bandera hagués pogut estar en mans d'alguna personalitat de la Lliga, com el senyor Llongueres vol fer suposar, hauria sortit llavors. Inversament, si hagués estat en mans d'un catalanista, d'aquests que no havem intervingut en banquets ni en grans companyies, ni havem fet servir el nom sagrat de la Pàtria per a mercaderiar-hi, no hauria sortit en l'època del senyor Maluquer, però hauria sortit amb tots els honors el dia 14 d'Abril, quan amb la proclamació de la República Catalana presentàvem aquell magnífic esclat de tot un poble llençat al carrer i dispo-

sat a defensar les seves llibertats i contra el Borbó, que fugia covardament.

—Durant la mateixa època, i quan el senyor Maluquer la demanava, és que es feren gestions per tal de substituir la bandera per una de nova fabricació, i encara que puc dir que algunes d'aquestes gestions es feren prop d'un fabricant de Sabadell, però sigui perquè s'hi tirà terra a sobre, sigui perquè als homes de la Lliga els interessava més arribar primer a governar les nostres corporacions públiques i fer-la sortir després, sigui perquè els hi varen dolre les pessetes que la bandera havia de costar, la qüestió és que la bandera no es va arribar a encarregar i no es parlà més de l'assumpte.

—¿I efectivament, la flamant Jovenut Catalana Republicana d'Acció Catalana ha fet una petita campanya per la reposició de la bandera, amb el major desconeciment de l'assumpte i amb la falta d'oportunitat i de tacte que caracteritza aquest partit polític, que pensant-se que són els únics homes capacitats de Catalunya, esguernen lamentablement totes les coses que toquen.

—¿I jo no hauria revelat la veritat i hauria conservat aquest secret si no tingués la impressió de que estem a dos dits de veure l'enganyifa cruel de la sortida d'una bandera falsa. Seria trágic que els homes de la "Lliga" tractessin d'amagar llur falta de valentia o llur covardia de no entregar-la a mans segures que no haurien comès aquella barbaritat que evidentment va cometre algun d'ells, ja que sols en llurs mans estigué la famosa bandera, fins a la seva desaparició, amb aquest engany col·lectiu al poble català i als catalans d'Amèrica. Si ja no suposés que algun d'aquests bons dies havia de sortir el senyor Cambó—o algun altre financer—amb el seu "yacht", portat-nos una bandera que hauria estat amagada segons el relat del gran patriota en un convent de Caputxins d'Esmerina mitjançant l'ajut d'alguna personalitat monàrquica—tardana generositat—no hauria revelat el contingut d'aquestes diatribes confidències, que d'ençà del 14 d'Abril he estat a punt de revelar diverses vegades i que solament valia indicar una vegada a Ventura Gassol, quan la campanya electoral de les eleccions de regidors, per tal de que en féssim l'ús que ell en cregués convenient.

Per això m'ha estranyat doblement que en Llongueres, al·ludit a Ventura Gassol, que era la única personalitat de la política que sabia quelcom de la bandera desapareguda i també em sembla estrany que en el cas d'ésser certa la visita que ell al·ludí, Ventura Gassol no li hagués contestat d'una manera molt diferent a la que Llongueres reporta.

No cal dir que posseïnt tots aquells detalls, regradem a l'amic Ferrer-Piè, que tan amable ha estat amb nosaltres, en nom de tots els patriotes catalans, que ara sabran la veritat sobre la famosa bandera dels catalans d'Amèrica, i sortim disparats cap a la impremta de LA HUMANITAT a encabir aquesta autèntica relació de fets en l'edició d'avui mateix, segurs de que aquest relat acabarà d'aclarir els detalls que encara hi han pendents d'investigació i que segurament sortiran a la llum pública amb la menció que fem dels que guardaren per més o menys temps la famosa bandera abans de que fos cremada.

Sortim al carrer i uns rals del sol calent i tebi d'un migdia d'hivern ens arriben al rostre i ens recorden les flames de la bandera, perpetuades en un carrer de Gràcia.

M. GRANDI ALS ESTATS UNITS

El representant del feix italià ha d'ésser escoltat per la policia en previsió de qualsevol probab'e contingència

M. Grandi, ministre de Mussolini, ha preocupat enormement durant uns dies, al govern americà. Representant d'un règim impopular, no li oferia gaires garanties el servei normal de vigilància i hom pensà per uns moments fins en fer-lo arribar a Washington per via aèria, a fi d'evitar-li incidents desagradables. Sortosament—per a M. Grandi—els serveis de seguretat han anat a l'hora i l'enviat feixista ha arri-

bat a la capital dels Estats Units en tren especial i sense dificultat de cap mena.

No cal estranyar ni el zel ni les precaucions de les autoritats americanes amb motiu de l'arribada de M. Grandi, car Nova York no és pas una població favorable al feixisme. Els procediments de Mussolini repugnen a la major part de població italiana i aquesta major part en una massa de 400.000, pesa prou perquè hom la tingui en compte. Els italians emigrats llurs adquireixen costums independents, conceptes polítics i sentiments socials que no s'avenen amb els que sustenten els actuals dirigents d'Itàlia, encara que conservin llurs tradicions llanques i estiguin impraegats de llur cultura tradicional. Ni el "Duce" ni els seus procediments dictatorials despertem cap simpatia entre aquests italians emancipats de la tutela paternal del dominador de la península mediterrània.

Prou els consells italians, l'acord amb les instruccions rebudes de Roma, han provat d'aragrar entorn del ministre feixista els membres de les colònies italo-americanes. No obstant, ha estat ben migrat l'èxit obtingut i més migrada la proporció. Si bé a Nova York i a altres ciutats hi existeixen focus feixistes, aquests no representen res davant la gran quantitat d'italians contraris, més amants de substraure llurs principis d'emancipació que no pas de les camises negres.

Ja abans de que M. Grandi desembarqués, els clubs, els indicats i els diaris anti-feixistes d'Amèrica organitzaren un gran miting que fou enormement concorregut i en el qual hom féu les més vehements protestes contra el règim que domina actualment Itàlia, que obligaren al govern a prendre les mesures de protecció de que feren objecte a M. Grandi. Ell, rei atès, notat de tota la sollicitud oficial que és de rigor; rebia tots els honors que hom concedeix al seu rang; rebia així mateix festejos com tots els hostes estrangers de categoria, però res més. Sota el punt de vista polític no li podrà cap exit.

El govern Mussolini ha pres en la qüestió del desarmament una posició que s'assembla força a la dels Estats Units. Cal notats que el president Roosevelt, en el seu discurs d'obertura de la sessió del Congrés, evità de gestions d'Itàlia agafar un to enlluernador. Però la premsa americana, amb una prudent reserva ha fet remarcar que si determinades suggestions italianes coincidíen amb la tesi americana, el govern de Washington evitaria de totes passades que semblin entrar en una combinació dirigida contra la política francesa.

De totes maneres, mentre M. Grandi, representant del feixisme italià, tingui de passar la granada d'Itàlia, vigilat per un regiment de policia, no cal temer que les combinacions maquiavèliques del dictador italià tinguin un resultat favorable als seus desitjos. Ells no podran fer cap mal a la causa continental.

No s'edon m'ha pogut sortir aquest anunci avencat d'un nou partit. Tan amb i tan avencat qu'ou amb i tan avencat estic lliure de cap compromís. Al contrari, he sostingut i sostinc que abans de pensar amb noves organitzacions polítiques és precis que cada u, amb la seva veu digna el seu pensament fins l'aviu fet i el que pugui ésser la República espanyola.

El diputat català tenen de fer veure al Govern la necessitat de condicionar la subvenció per anar als Jocs Olímpics. Deu ésser exigida la dimissió de les persones del C. D. E que col·laboraren amb la Dictadura

Ortega i Gasset, diu que no pensa fer cap partit

Josep Ortega i Gasset, ha fet, a "Críol", unes interessants manifestacions polítiques.

D'elles, coplem el següent paragraf: "Han passat set mesos de vida republicana, i és aprop l'aprovació del text constitucional i elecció de president de la República. Això vol dir que acaba el primer acte de la implantació del nou règim al nostre país. El moment és d'im-

portancia decisiva a la nostra història. Fins ara, el nou règim ha viscut segons la inspiració i voluntat d'uns quants grups i partits que han donat el to a la nova política. Els altres hem procurat no estorbar. Mes ara és precis que si

hom té quelcom a dir al país, ho digui amb claretat. Vindrà un aclariment d'opinions i responsabilitats, i el que jo em proposo fer aviat, una vegada més, el que sempre he fet i l'únic pot exigir-se d'un intel·lectual, dir la veritat. Jo no estic acord amb el to ni els mètodes que s'han donat a la República. El canvi de règim no té sentit si no és per assolir que la vida espanyola surti per a relleu de la història. I salvant les justes excepcions, quasi tot lo que es veu fent és el contrari: estranyar la vida espanyola, el seu horitzó i deixar que triomfi la inspiració del poble. Per què no s'interina en aquest moment esplendís es decidíx els espanyols a pensar a més?

No s'edon m'ha pogut sortir aquest anunci avencat d'un nou partit. Tan amb i tan avencat qu'ou amb i tan avencat estic lliure de cap compromís. Al contrari, he sostingut i sostinc que abans de pensar amb noves organitzacions polítiques és precis que cada u, amb la seva veu digna el seu pensament fins l'aviu fet i el que pugui ésser la República espanyola.

El diputat català tenen de fer veure al Govern la necessitat de condicionar la subvenció per anar als Jocs Olímpics. Deu ésser exigida la dimissió de les persones del C. D. E que col·laboraren amb la Dictadura

Ortega i Gasset, diu que no pensa fer cap partit

Josep Ortega i Gasset, ha fet, a "Críol", unes interessants manifestacions polítiques.

D'elles, coplem el següent paragraf: "Han passat set mesos de vida republicana, i és aprop l'aprovació del text constitucional i elecció de president de la República. Això vol dir que acaba el primer acte de la implantació del nou règim al nostre país. El moment és d'im-

portancia decisiva a la nostra història. Fins ara, el nou règim ha viscut segons la inspiració i voluntat d'uns quants grups i partits que han donat el to a la nova política. Els altres hem procurat no estorbar. Mes ara és precis que si

hom té quelcom a dir al país, ho digui amb claretat. Vindrà un aclariment d'opinions i responsabilitats, i el que jo em proposo fer aviat, una vegada més, el que sempre he fet i l'únic pot exigir-se d'un intel·lectual, dir la veritat. Jo no estic acord amb el to ni els mètodes que s'han donat a la República. El canvi de règim no té sentit si no és per assolir que la vida espanyola surti per a relleu de la història. I salvant les justes excepcions, quasi tot lo que es veu fent és el contrari: estranyar la vida espanyola, el seu horitzó i deixar que triomfi la inspiració del poble. Per què no s'interina en aquest moment esplendís es decidíx els espanyols a pensar a més?

No s'edon m'ha pogut sortir aquest anunci avencat d'un nou partit. Tan amb i tan avencat qu'ou amb i tan avencat estic lliure de cap compromís. Al contrari, he sostingut i sostinc que abans de pensar amb noves organitzacions polítiques és precis que cada u, amb la seva veu digna el seu pensament fins l'aviu fet i el que pugui ésser la República espanyola.

El diputat català tenen de fer veure al Govern la necessitat de condicionar la subvenció per anar als Jocs Olímpics. Deu ésser exigida la dimissió de les persones del C. D. E que col·laboraren amb la Dictadura

Ortega i Gasset, diu que no pensa fer cap partit

Josep Ortega i Gasset, ha fet, a "Críol", unes interessants manifestacions polítiques.

D'elles, coplem el següent paragraf: "Han passat set mesos de vida republicana, i és aprop l'aprovació del text constitucional i elecció de president de la República. Això vol dir que acaba el primer acte de la implantació del nou règim al nostre país. El moment és d'im-

portancia decisiva a la nostra història. Fins ara, el nou règim ha viscut segons la inspiració i voluntat d'uns quants grups i partits que han donat el to a la nova política. Els altres hem procurat no estorbar. Mes ara és precis que si

hom té quelcom a dir al país, ho digui amb claretat. Vindrà un aclariment d'opinions i responsabilitats, i el que jo em proposo fer aviat, una vegada més, el que sempre he fet i l'únic pot exigir-se d'un intel·lectual, dir la veritat. Jo no estic acord amb el to ni els mètodes que s'han donat a la República. El canvi de règim no té sentit si no és per assolir que la vida espanyola surti per a relleu de la història. I salvant les justes excepcions, quasi tot lo que es veu fent és el contrari: estranyar la vida espanyola, el seu horitzó i deixar que triomfi la inspiració del poble. Per què no s'interina en aquest moment esplendís es decidíx els espanyols a pensar a més?

No s'edon m'ha pogut sortir aquest anunci avencat d'un nou partit. Tan amb i tan avencat qu'ou amb i tan avencat estic lliure de cap compromís. Al contrari, he sostingut i sostinc que abans de pensar amb noves organitzacions polítiques és precis que cada u, amb la seva veu digna el seu pensament fins l'aviu fet i el que pugui ésser la República espanyola.

El diputat català tenen de fer veure al Govern la necessitat de condicionar la subvenció per anar als Jocs Olímpics. Deu ésser exigida la dimissió de les persones del C. D. E que col·laboraren amb la Dictadura

Ortega i Gasset, diu que no pensa fer cap partit

Josep Ortega i Gasset, ha fet, a "Críol", unes interessants manifestacions polítiques.

D'elles, coplem el següent paragraf: "Han passat set mesos de vida republicana, i és aprop l'aprovació del text constitucional i elecció de president de la República. Això vol dir que acaba el primer acte de la implantació del nou règim al nostre país. El moment és d'im-

portancia decisiva a la nostra història. Fins ara, el nou règim ha viscut segons la inspiració i voluntat d'uns quants grups i partits que han donat el to a la nova política. Els altres hem procurat no estorbar. Mes ara és precis que si

hom té quelcom a dir al país, ho digui amb claretat. Vindrà un aclariment d'opinions i responsabilitats, i el que jo em proposo fer aviat, una vegada més, el que sempre he fet i l'únic pot exigir-se d'un intel·lectual, dir la veritat. Jo no estic acord amb el to ni els mètodes que s'han donat a la República. El canvi de règim no té sentit si no és per assolir que la vida espanyola surti per a relleu de la història. I salvant les justes excepcions, quasi tot lo que es veu fent és el contrari: estranyar la vida espanyola, el seu horitzó i deixar que triomfi la inspiració del poble. Per què no s'interina en aquest moment esplendís es decidíx els espanyols a pensar a més?

No s'edon m'ha pogut sortir aquest anunci avencat d'un nou partit. Tan amb i tan avencat qu'ou amb i tan avencat estic lliure de cap compromís. Al contrari, he sostingut i sostinc que abans de pensar amb noves organitzacions polítiques és precis que cada u, amb la seva veu digna el seu pensament fins l'aviu fet i el que pugui ésser la República espanyola.

El diputat català tenen de fer veure al Govern la necessitat de condicionar la subvenció per anar als Jocs Olímpics. Deu ésser exigida la dimissió de les persones del C. D. E que col·laboraren amb la Dictadura

Ortega i Gasset, diu que no pensa fer cap partit

Josep Ortega i Gasset, ha fet, a "Críol", unes interessants manifestacions polítiques.

D'elles, coplem el següent paragraf: "Han passat set mesos de vida republicana, i és aprop l'aprovació del text constitucional i elecció de president de la República. Això vol dir que acaba el primer acte de la implantació del nou règim al nostre país. El moment és d'im-

portancia decisiva a la nostra història. Fins ara, el nou règim ha viscut segons la inspiració i voluntat d'uns quants grups i partits que han donat el to a la nova política. Els altres hem procurat no estorbar. Mes ara és precis que si

hom té quelcom a dir al país, ho digui amb claretat. Vindrà un aclariment d'opinions i responsabilitats, i el que jo em proposo fer aviat, una vegada més, el que sempre he fet i l'únic pot exigir-se d'un intel·lectual, dir la veritat. Jo no estic acord amb el to ni els mètodes que s'han donat a la República. El canvi de règim no té sentit si no és per assolir que la vida espanyola surti per a relleu de la història. I salvant les justes excepcions, quasi tot lo que es veu fent és el contrari: estranyar la vida espanyola, el seu horitzó i deixar que triomfi la inspiració del poble. Per què no s'interina en aquest moment esplendís es decidíx els espanyols a pensar a més?

No s'edon m'ha pogut sortir aquest anunci avencat d'un nou partit. Tan amb i tan avencat qu'ou amb i tan avencat estic lliure de cap compromís. Al contrari, he sostingut i sostinc que abans de pensar amb noves organitzacions polítiques és precis que cada u, amb la seva veu digna el seu pensament fins l'aviu fet i el que pugui ésser la República espanyola.

El diputat català tenen de